

Ответници: Европейска комисия, Европейска служба за борба с измамите (OLAF)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени (i) решение ОСМ (2021)22007 на OLAF от 22 юли 2021 г.; (ii) решение ОСМ (2021)22008 на OLAF от 22 юли 2021 г.; (iii) решение на Комисията (реф. Ares(2021)20233749) от 22 март 2021 г. и (iv) решение на Комисията (реф. Ares(2021)1610971) от 3 март 2021 г.;
- да разпреди ответниците да платят (i) сумата от 1 127,66 EUR, удържана при липсата на индивидуално решение на Службата на Европейската комисия за управление и плащане по индивидуални права (РМО) относно възстановяването; (ii) сумата от 9 250,05 EUR удържана за месеците май, юни, юли, август и септември 2021 г. и (iii) 1 EUR *ex aequo et bono* като обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от жалбоподателя вследствие от незаконното поведение на OLAF в рамките на разследване OF/2016/0928/A1, което в крайна сметка е довело до уволнението на жалбоподателя;
- да осъди ответниците да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят разноските на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение от OLAF на член 90, параграф 2 и член 90а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, поради отхвърлянето на административната жалба на жалбоподателя от 23 март 2021 г. като недопустима, въз основа на постоянната съдебна практика на ЕС в съответствие с която окончателният доклад и препоръките на OLAF не са актове, пораждащи правни последици.
2. Второ основание: нарушение от OLAF на член 90, параграф 2 и член 90а от посочения Правилник, поради отхвърлянето на административната жалба на жалбоподателя от 23 април 2021 г. като недопустима. Жалбоподателят твърди, че административната му жалба е трябвало да бъде обявена за допустима от OLAF, тъй като OLAF е служба на Комисията, тоест тя е част от Комисията, и е трябвало да разгледа административната жалба на жалбоподателя.
3. Трето основание: нарушение от Комисията на член 90, параграф 2 от посочения Правилник, доколкото Комисията е приела имплицитно решение за отхвърляне на административната жалба на жалбоподателя срещу решението на Комисията от 22 март 2021 г. (реф. ARES(2021)2023374), което потвърждава решението на Комисията от 3 март 2021 г. (реф. ARES(2021)1610971).

Жалба, подадена на 25 октомври 2021 г. — NJ/Комисия

(Дело T-693/21)

(2022/C 37/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NJ (представител: C. Maczkovics, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви, в съответствие с член 265 ДФЕС, че Комисията неправомерно не предприела действия по неговата жалба от 19 април 2018 г. относно мярка за държавна помощ SA.50952(2018FC);
- да разпреди на Комисията незабавно да се произнесе по неговата жалба, регистрирана под номер SA.50952(2018FC);

- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, в това число направените от жалбоподателя, дори ако след подаването на настоящата жалба тя вземе мерки, което според Общия съд би направило настоящата жалба безпредметна или ако Общият съд я отхвърли като недопустима.

Основания и основни доводи

В подкрепа на настоящата си жалба си жалбоподателят изтъква само едно основание — Комисията не изпълнила задълженията си по Договора за функционирането на Европейския съюз. По-конкретно той твърди нарушение на член 265 ДФЕС, както и на член 12, параграф 1, втора алинея от Регламент 2015/1589, ⁽¹⁾ изискването за надлежно и безпристрастно разглеждане, принципа на добра администрация и принципа за приемане на решения в разумен срок, тъй като Комисията изобщо не приела решение по член 4, параграфи 2, 3 или 4 от Регламент 2015/1589 над три години и шест месеца след като жалбоподателят подал своята жалба относно мярка за държавна помощ SA.50952(2018FC). Той твърди, че Комисията е трябвало да приеме такова решение в рамките на дванадесет месеца, съгласно своя Кодекс на най-добри практики при провеждане на процедури на контрол на държавните помощи ⁽²⁾ или поне в разумен срок.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

⁽²⁾ Кодекс на най-добри практики при провеждане на процедури на контрол на държавните помощи (ОВ C 136, 2009 г., стр. 13).

Жалба, подадена на 31 октомври 2021 г. — Peace United/EUIPO — 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)

(Дело T-699/21)

(2022/C 37/53)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Peace United Ltd (Лондон, Обединеното кралство) (представител: М. Artzimovitch, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: 1906 Collins LLC (Маями, Флорида, Съединените щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN“ — марка на Европейския съюз № 11 352 804

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 30 юли 2021 г. по преписка R 276/2020-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, тъй като вследствие на различни грешки в преценката на фактическите и правните обстоятелства и на нарушаване на задължението за добра администрация апелативният състав е приел, че марката на Европейския съюз „MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN“ № 11 352 804 не е била реално използвана през спорния период за стоките от класове 41 и 43,

- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.